

Zdeňka Šiborová

ilustrovala Petra Tatičková

Včelka Meduška

pohádky z rozkvetlé louky

Včelka Meduška – Pohádky z rozkvetlé louky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Zdeňka Šiborová
Včelka Meduška – Pohádky z rozkvetlé louky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Včelka Meduška

pohádky z rozkvetlé louky

Zdeňka Šiborová

ilustrovala Petra Tatičková

FRAGMENT

Sedmikráska a Nešikulka

V malém úlu u lesa se na jaře narodilo mnoho šikovných a pracovitých včeliček, ale byla mezi nimi také jedna nešikovná včelka. Nikdo neví, jak se to přihodilo. Po narození papala stejnou kašičku jako ostatní miminka. Když vyrostla, spala ve stejné postýlce jako ostatní larvičky a čekala, až se stane včelou. Možná to bylo tím, že když prokousala víčko, otočila se zadečkem nahoru a vylezla z postýlky levou nohou napřed.

Od té doby se jí nic nedařilo. Jako mladuška způsobila při úklidu úlu víc škody než užitku. Při stavbě plástů postavila komůrky tak šišaté, že do nich nemohla královna matka naklást vajíčka. V takové nepovedené komůrce by se nemohla vylíhnout nová miminka. Do šišatých komůrek se nemohl dát ani med na zimu. Když ostatní včelky vařily kašičku pro miminka, Nešikulka udělala v kuchyňce takový nepořádek, že jí musela s úklidem pomáhat včelka Sedmikráska, které bylo Nešikulky líto. A tak se z nich staly nejlepší kamarádky.

Od té doby uteklo hodně času. Mladušky se naučily uklízet v úlu, starat se o královnu a vařit pro ni mateří kašičku. Uměly

uvařit kašičku i pro včelí miminka, aby rychle rostla. Naučily se z vosku stavět plásty a z pylu a nektaru vyrábět med. Všechnu práci v úlu nakonec zvládla i Nešikulka. Nastal čas, kdy vylétnou z úlu ven a z mladušek se stanou včelky létavky.

Tak se přece dočkaly! Konečně jsou včelky létavky. Včera byly poprvé na stráži a hlídaly úl před nepřítelem. Stály na česně, rozhlížely se kolem sebe a kulily přitom udiveně veliké složené oči. První dny svého života od rána do večera pracovaly v maličkém úlu. Mladušky ven ani nevykourly, nedovedly si proto představit, jak to v přírodě vypadá. Velice je překvapilo, jak je louka kolem úlu velická.

Včelka Sedmikráska se tolik těšila, až poprvé vylétne ven, že se nemohla dočkat rána. Byla moc a moc zvědavá na rozkvetlou louku, o které jí tak často vyprávěla jejich starší a zkušenější kamarádka včelka Meduška. Bála se, aby v noci nezačalo pršet. Už nebyla malá, a tak věděla, že při dešti zůstane úl zavřený. Večer si našla klidné místo, zavřela oči a hned usnula. Ani nevěděla, kdy si k ní přisedla Nešikulka. Když se Sedmikráska ráno probudila, lekla se, že zaspala a Meduška jí s včelkami ulétla ven.

Rychle se rozhlédla kolem sebe. Oddechla si, když uviděla Nešikulku a ostatní kamarádky, jak spokojeně odpočívají. Trvalo ještě dlouho, než zpěv kosa a ptačí štěbetání probudilo sluníčko. To se vykulilo z červánkové postýlky přímo na oblohu a rozhlédlo se kolem sebe. Nevidělo žádné mraky, vesele se usmálo a začalo pěkně hřát.

Během chvíličky se probudil i včelí úl. Mladušky, které se včera narodily, se začaly učit uklízet. Ty starší vařily kaši a krmily miminka. Královna matka byla obklopená svými chůvami, které ji hýčkaly. Kladla jedno malé bílé vajíčko za druhým do malých komůrek. Život v úlu běžel tak jako každý jiný den. Jen mladušky, co se z nich dneska stanou včely létavky, se nemohly dočkat. Včelka Meduška trpělivě čekala, až se všechny posilní medovou kaší.

